

spectatur: sic in auctoribus illorum seculorum, bonis alioquin & castis, quorum virtus temporum iniquitate pressa fuit, rerum momenta magis, quā dictionis vel puritas, vel lenociniū ponderāda.

Porro quemadmodum militares copiae, si periculo ingruente, non sint locorum intervallis disiectae, sed in unum conductae, plus habent ad depellendum hostem terroris & roboris: instrumenta etiam certo loco digesta artificis vsui commodius seruiunt, quā cum hinc inde dispersa, prompta haberi nequeunt: itemq; res exiles, nisi aliis mole & quantitate magis conspicuis iungantur, facilius in terram defluunt atq; pereunt: sic in librorum vsu docuit experientia, egregia commoditatis rem esse, si vel eiusdem vel similis argumenti libri utiles, quales historici sunt, variis & locis & temporibus in publicū emissi, ac veluti palantes, uno opere clausi haberi possint. Id enim in acquirendis ijs sumptus & labores, in tractandis tedium & molestiam minuit: multos quinetiam vel argumenti vel molis indicio non admodum notabiles, ab interitu vindicat. Quod igitur Cicero alicubi dixit, non minūs iucundos ac illustres esse dies quibus conseruamur, quā illos quibus nascimur: ita non minūs liberalis cura esse iudico, libros bonos, olim quidem editos, sed exolescentes quodammodo & deficientes, aliorum societati cum ornatu restituere & ab interitu conseruare, quā nunquam foras emissos in apertum proferre.

Cum igitur superioribus annis laboriosa venatione earum rerum, quae ad condenda reipub. Basiliensis historiam pertinebant, occuparer, expertus quātum difficultatis insit veterū scriptorum racemationi & indagationi: tandem quosdā eius generis codices nactus, priuato meo vsui eos asseruare, indignū esse iudicaui. Cogitanti ergo de ratione eos aliorum oculis cum fructu exponendi, quō auctores ipsi debitum honorē, resq; ab illis scriptae aternitatem sortirentur: utriusque via ansa occurrit, sc. editionem eorum qui in meos casses incidissent, haud esse premendam, simulq; ē rerum Germanicarum scriptoribus aliquot iam pridē editos, & in rempublicam historicam admissos, verū rariūs comparentes, ijsdem adiungendos, ut tyrones illi triariorum manipulo stipati, plus dignitatis nanciscerentur, lectoribusq; gratiores redderentur: non secus quā obscure sortis homines, si quando illustrium ac clarorum familiaritate utuntur, eorundem fauore aliorum quoque beneuolentiam consequi, & ad ampliorem fortunam gradum sibi comparare solent.

Ceterum cum in coagmentationis illius agone constitutum,
quidam